

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2013-2014

19 NOVEMBER 2013

INTERPELLATIES

Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van dinsdag 19 november 2013

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: mevrouw Annemie Maes, voorzitter, de heer Jef Van Damme

Verontschuldigd: mevrouw Bianca Debaets, mevrouw Greet Van Linter

Interpellatie van de heer Jef Van Damme tot de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, betreffende het jeugdbeleid

Commissielid Jef Van Damme vindt het jammer dat er meer mensen in het publiek zijn dan dat er parlementsleden aanwezig zijn.

De voorliggende interpellatie werd een tijdje geleden ingediend en was niet zo dringend, maar wel belangrijk. Brussel is het jongste gewest en heeft het grootste aantal geboortes en de grootste groep jonge mensen. Brussel kent natuurlijk ook de meest complexe situatie met 2 Gemeenschappen die er actief zijn. Er zijn de facto 4 instellingen bevoegd voor het Brussels jeugdbeleid: de VGC, de Cocof, de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap.

Hier knelt ook het schoentje. Er is vrij weinig samenwerking tussen de 2 Gemeenschappen. Er is een klein initiatief, 'Het werkt, ça marche', dat een uitzondering vormt. Het is een samenwerkingsverband tussen de VGC en de Franse Gemeenschap. Maar dit is een druppel op een hete plaat. Er werkt hiervoor ook maar 1 VTE.

In maart 2011 was er een doorlichting van het Belgisch jeugdbeleid door de Raad van Europa. Een opvallende en belangrijke conclusie van dat onderzoek is dat er in Brussel geen sprake is van een gemeenschappelijke aanpak van de verschillende operatoren op het terrein ten aanzien van jongeren. Dit was al geweten, maar men hoopte op een groeiende coherentie in deze legislatuur. Om echter een gemeenschappelijke aanpak te ontwikkelen, moeten 'de neuzen in dezelfde richting staan'.

Wil men een degelijk gezamenlijk jeugdbeleid uitbouwen, dan moet men in eerste instantie over dezelfde basisgegevens, parameters, beschikken.

In tegenstelling tot Brussel bestaat er in Vlaanderen een soort jeugdmonitor, JOB-monitor genoemd. De monitor geeft uitgebreide doorlichting van de Vlaamse jeugd, ook van de Brusselse. Voor Brussel komen enkel jongeren in het Nederlandstalig onderwijs aan bod.

De JOB-monitor is een goed antwoord, maar onbestaande aan Franstalige kant. Het probleem in Brussel is dat er geen gelijke parameters zijn. Een goede oplossing hiervoor zou de ontwikkeling van een equivalent van de JOB-monitor kunnen zijn, of het nemen van een nieuw gezamenlijk initiatief met dezelfde kenmerken.

Vlaams minister Pascal Smet, bevoegd voor jeugdbeleid in de Vlaamse Regering, heeft op 30 mei 2011 een brief verstuurd naar VGC-collegelid Bruno De Lille, voormalig minister-president Charles Picqué en Cocof-collegelid Evelyne Huytebroeck, waarin hij oproept om samen te werken aan een gedragen jeugdbeleidsplan. Jammer genoeg heeft niemand op deze brief geantwoord.

Sinds 2011 is er heel weinig veranderd. Volgens de informatie waarover het commissielid beschikt, blokkeert de Franstalige kant de samenwerking.

Jammer genoeg is er na 4 jaar regeren nog niet veel gebeurd, met uitzondering van dat ene kleine project 'Het werkt, ça marche'.

De laatste jaren werd geen enkel nieuw project ontwikkeld en werd geen basis gelegd voor een toekomstig gezamenlijk jeugdbeleid in Brussel.

Dit is heel jammer voor de Brusselse jeugd aangezien ze op geen enkele manier structureel ondersteund wordt.

Vanuit vzw D'BROEJ bestaat er wel de fusie, die in de vorige legislatuur in gang werd gezet. Dit kent een sterk Nederlandstalige insteek, maar is veel te klein om structureel alle Brusselse jongeren te ondersteunen.

Er blijven dus 2 aparte pijlers en weinig gemeenschappelijke parameters om deze pijlers dichter bij mekaar te brengen.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de samenwerking tussen VGC, Franse Gemeenschap, Cocof en Vlaamse Gemeenschap?

Wat is het effect op de Brusselse jeugd? Kan collegelid Bruno De Lille hiervoor cijfers geven? Hoeveel mensen worden bereikt?

Welke stappen heeft het collegelid concreet ondernomen om de samenwerking tussen de Franstalige en de Vlaamse kant van het jeugdwerk concreet te maken, los van het projectje 'Het werkt, ça marche'?

Welke stappen worden er ondernomen om ervoor te zorgen dat de gemeenschappelijke jeugdmonitor, die een eerste stap is naar een gezamenlijk jeugdbeleid, er toch komt? Of is het verloren moeite?

Als het van collegelid Bruno De Lille persoonlijk afhangt, zou er al lang een Brussels jeugdbeleid zijn, maar er zijn teveel partijen die hierin niet mee willen.

De heer Jef Van Damme mag niet zo denigrerend doen over het project 'Het werkt, ça marche'.

De Jef Van Damme vindt niet dat hij denigrerend doet, hij zegt enkel dat het project te beperkt is. Het is een klein project.

Volgens het collegelid doet de heer Van Damme dit wel. Hij herhaalt het net opnieuw.

Het project 'Het werkt, ça marche' is een eerste stap, een eerste platform. Sinds 2010 is dit project een nauwe samenwerking met de Franse Gemeenschap. De VGC subsidieert de vzw D'BROEJ voor de realisatie van het tweetalig platform 'Het werkt, ça marche' waarbij Nederlandstalige en Franstalige jeugd(werk)organisaties samenwerken en met elkaar in contact treden rond gezamenlijke thema's. De voorbije 3 jaren werd een jaarlijkse subsidie van 25.000 euro toegekend voor een halftijdse stafmedewerker. De Franse Gemeenschap doet hetzelfde via de vzw Fédération des Centres de Jeunes en Milieu Populaire (FCJMP).

Dit werd opgestart op vraag van de sector zelf. De sector voelde dat het zeer moeilijk was om gezamenlijke projecten te ontwikkelen.

Het platform werkt en wint aan belang. Het voorbije jaar werkte het platform onder andere mee aan het Brussels GAS-overleg en aan het opstellen van een interpellatie- en signaalnota rond jongeren en werk. Voordien ondersteunde het platform de organisatie van lokale jeugd-

debatten naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen en ontwikkelde het een breed gedragen advies over de nood aan ruimte voor jongeren in het kader van de gewestelijke planning.

Volgens het collegelid moet het project 'Het werkt, ça marche' ondersteund blijven en hij zal zich hiervoor zeker inzetten. Hij vindt ook dat het nog kan groeien. Voor meer informatie over dit samenwerkingsverband wordt verwezen naar het antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Fouad Ahidar in maart 2013.

Met de Vlaamse Gemeenschap wordt momenteel samengewerkt rond de ontwikkeling van lokale jeugdtraden in Brussel. Dit in het kader van een project van de vzw Karuur waar zowel Vlaanderen als de VGC in de begeleidende stuurgroep zitten. Daarnaast wordt er vooral ad hoc samengewerkt met de Vlaamse Gemeenschap naar aanleiding van concrete dossiers, zowel op niveau van de administratie als op niveau van de kabinetten.

De VGC werd ook niet gevraagd om mee te werken aan het JOB-onderzoek.

Het collegelid had bovendien niet de indruk dat er op de brief van Vlaams minister Pascal Smet geantwoord diende te worden. De brief was eerder informatief. Ondertussen heeft Vlaanderen ook geen werk gemaakt van een eventuele samenwerking.

De schuld voor het niet verder staan van het beleid in de schoenen schuiven van de VGC is wel sterk. Het collegelid had inderdaad graag meer gehad, maar dit was niet mogelijk.

In tegenstelling tot de verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, heeft de Franse Gemeenschap er niet voor geopteerd het jeugdbeleid te decentraliseren naar bijvoorbeeld de Cocof. In dat opzicht is samenwerking met deze institutionele partner minder gepast. De Cocof heeft immers geen bevoegdheid inzake jeugdbeleid.

Hoeveel procent jongeren wordt bereikt met de samenwerking? Het is moeilijk om op deze vraag te antwoorden, net zoals een cijfer plakken op hoeveel mensen werden bereikt met het jeugdbeleidsplan van de VGC. Er is immers een verschil tussen een jeugdwerkbeleid, een beleid van ondersteuning van organisaties en activiteiten, en een jeugdbeleid, wat een kwestie is van afstemming van beleidskeuzes en een focus op kinderen en jongeren. Binnen een jeugdwerkbeleid kan nog geanalyseerd worden hoeveel kinderen en jongeren bereikt worden met de gesubsidieerde initiatieven. Je kan echter geen cijfer plakken op het bereik van een jeugdbeleid, net zomin als dit kan voor bijvoorbeeld een armoedebeleid.

Het is een terechte opmerking dat men zich moet baseren op cijfergegevens. Tijdens deze legislatuur werd met middelen van de VGC een onderzoek gevoerd naar een aanbod voor kinderen en jongeren met een functiebeperking en momenteel wordt een onderzoek afgewerkt dat de noden en verwachtingen met betrekking tot het vrijetijdsaanbod in Brussel in kaart brengt. Deze onderzoeken werden door de VGC-jeugddienst steeds teruggekoppeld met de administratie.

Het JOB-onderzoek was een eenmalig onderzoek, opgestart vanuit Vlaanderen. Er werden geen contacten gelegd met de Franse Gemeenschap. Er is ook nog geen zicht op een mogelijk vervolg op deze studie.

Tot slot, wat meer over de toekomstperspectieven. We zijn in het laatste jaar van de legislatuur beland. Collegelid Bruno De Lille is trots op wat er werd gerealiseerd, maar er kunnen nu geen engagementen meer aangegaan worden voor de volgende legislatuur. Als het van hem afhangt zal 'Het werkt, ça marche' ook in de volgende legislatuur een belangrijke rol blijven vervullen in het jeugdbeleid en zal er geprobeerd worden meer structureel samen te werken met de Franstalige en Vlaamse collega's. Maar dit is een engagement dat door alle partijen moet genomen worden.

Tenslotte hoopt het collegelid dat er bij voorkeur ook een gewestelijke verankering komt.

Commissielid Jef Van Damme vindt het antwoord van het collegelid redelijk mager. Hij deed helemaal niet denigrerend over het project 'Het werkt, ça marche'. Het is een sympathiek, maar klein project.

De VGC en de Franse Gemeenschap spenderen beiden 25.000 euro aan dit project. Samen is dit 50.000 euro. Dit is 1 VTE voor het Brussels jeugdbeleid. Het is tevens een goed en nuttig project, maar het vertaalt niet de manier waarop men tot een gezamenlijk jeugdbeleid kan komen. Het initiatief is te klein om verder op te bouwen naar de toekomst toe. Drie jaar geleden viel dit toe te juichen, maar nu is het een druppel op een hete plaat.

De spreker hoopt dat het collegelid hierin eerlijk is. Eén VTE om de Brusselse jeugdsector te ondersteunen is geen structurele maatregel. Hij vraagt dat er duurzame maatregelen genomen worden en dat er structureel samengewerkt wordt met andere overheden.

Vervolgens verwijst de heer Van Damme naar de brief van Vlaams minister Pascal Smet waarin onder andere staat: "...*Beschouw deze brief dan ook als een vraag om hier samen een volgende stap in te zetten en gezamenlijk een nieuw en omvattender onderzoek te laten uitvoeren...*". In deze zin staat letterlijk dat het een vraag is, terwijl het collegelid de brief enkel als een kennisgeving beschouwde. Het blijft bizar dat er niet eens op de brief werd geantwoord.

Verder staat in de brief dat het hopelijk het begin is van het plan van de Brusselse Regering om de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap gezamenlijk rond tafel te krijgen.

Het is raar dat een minister een brief van een andere minister niet beantwoord. Collegelid Bruno De Lille heeft een uitgestoken hand gekregen van Vlaams minister Pascal Smet. Wat heeft hij ermee gedaan?

Het is spijtig dat Brussel, na 4 jaar regeren, niet verder staat met het Brussels jeugdbeleid.

Collegelid Bruno De Lille benadrukt dat de samenwerking niet verengt moet worden tot het volledige jeugdbeleid. Er werden heel veel andere dingen gedaan naast het project 'Het werkt, ça marche'.

Er werd wel gereageerd op de brief van Vlaams minister Smet. Er loopt momenteel, in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap een verder onderzoek. Er werd dus positief gereageerd op de brief.

'Het werkt, ça marche' is een project dat een grotere uitstraling heeft dan 1 persoon en is een goede basis om te groeien.

De Vlaamse minister bevoegd voor Jeugd heeft niets gedaan om samen te werken met andere ministers bevoegd voor jeugd. Hij is goed in zaken doorsturen naar Brussel, maar hij heeft geen enkel concreet initiatief genomen om enige vorm van samenwerking op te starten.

Collegelid Bruno De Lille neemt dit soort verwijten niet. De VGC heeft veel zaken in gang gezet. De VGC heeft een beperktere armslag dan Vlaanderen, waar uiteindelijk ook niets gedaan werd.

Commissielid Jef Van Damme vindt het een belachelijk welles nietes spelletje. Het collegelid heeft beleidsverantwoordelijkheid.

Collegelid Bruno De Lille benadrukt nogmaals dat hij aangetoond heeft wat er werd gedaan.

De interpellant constateert dat het collegelid buiten 'Het werkt, ça marche' weinig heeft gedaan aan de samenwerking met andere overheden. Er werd zelfs niet geantwoord op een concreet voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor Jeugd.

Bovendien stelt de spreker vast dat er op 4 jaar tijd niets in huis is gekomen van een gewestelijk jeugdbeleid, waar het collegelid grote voorstander van is. Hij had binnen de VGC de nodige maatregelen moeten nemen. Hij is tekort geschoten in zijn taak.

Met betrekking tot het gewestelijk jeugdbeleid zegt collegelid Bruno De Lille dat ze niet kunnen, nog mogen ontwikkelen. Als er op andere vlakken initiatieven worden genomen, stapt de Vlaamse Regering recht naar de rechtbank of naar het Grondwettelijk Hof om Brussel op de vingers te tikken.

De huidige Vlaamse minister bevoegd voor Jeugd, heeft vroeger als Brussels minister bevoegd voor Jeugd ook niet veel gerealiseerd waarop het huidige collegelid heeft kunnen voortbouwen.

Volgens de heer Jef Van Damme moeten er geen oude koeien uit de sloot worden gehaald. Beweren dat de huidige problemen de schuld zijn van het vorige collegelid bevoegd voor Jeugd, is een beetje kort door de bocht.

Een JOB-monitor voor Brussel kan perfect gelanceerd worden vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vanuit de VGC of vanuit de Vlaamse Gemeenschap.

Collegelid Bruno De Lille zegt dat hij dit reeds doet.

Neen, zegt de interpellant want het wordt enkel uitgevoerd aan Nederlandstalige kant en niet in samenwerking met de Franstalige Gemeenschap. Het is heel jammer dat er na 4 jaar zo weinig gerealiseerd is.